

Офицерите подкрепиха дружинния командиръ, като казаха, че тъхното горещо желание е да взематъ участие въ разбиванието на Сюлейманъ Пашовата армия (въ това никой не се съмнѣваше), но безъ патрони и пушки опълченцитѣ сѫ безполезни въ предстоящия бой.

— Азъ самичъкъ виждамъ всичко това, господа, каза де Прерадовичъ, но не вѣрвамъ да ни смѣнятъ. Впрочемъ азъ ще доложа на генерала, прибави той.

Слѣдъ заминаванието на Полковникъ де Прерадовичъ, дружинния командиръ самъ лично обиколи окопите, даде нужните указания по укрепяванието на позицията и работата закипя безъ шумъ.

Бѣше часа 11, когато дружинния командиръ повика ротните командири и имъ съобщи приятната вѣсть, за смѣнянието на дружината, още тѣзи ноќи, въ Габрово на почивка. Разбира се това извѣстие зарадва всички ни. Та имаше защо да се радваме! Дружинния командиръ даде заповѣдъ да се прекрати работата по укрепяванието на позицията и да се пригответъ войниците за путь. Спорѣдъ заповѣдта, оттѣглянието отъ позицията трѣбваше да стане по ротно съ разредени редове безъ шумъ, прѣдъ видъ на това, че ноќта бѣше твърдѣ ясна и турските стрѣлци можаха да забѣлѣжатъ движението.

Слѣдъ малко дойдоха при участъка на 1-а рота отъ къмъ расположението на 2-а дружина, Полковникъ де Прерадовичъ, Полковникъ отъ генералния щабъ Духонинъ — командиръ на 55 подолски полкъ и Подполковникъ сѫщо отъ генералния щабъ Боголюбовъ — баталионенъ командиръ отъ сѫщия полкъ. Полковникъ де Прерадовичъ водеше команда на подолския полкъ да му прѣдава лѣво-фланговия участъ на позицията и го запознае съ нея, тѣй като дружините щѣха да бѣждатъ смѣнени отъ неговия полкъ. Почти едноврѣменно бѣ дошелъ и дружинния командиръ, за когото бѣхъ пратилъ да го повикатъ, щомъ съгледахъ приближенietо на началството.

Штабсъ-Ротмистръ Чиляевъ поведе началството по позицията на дружината, като сѫщеврѣменно правяше за характера на мѣстността прѣдъ нашите